

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Τρίτος

Συνδρομή ἑτησίαι: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20 — Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους· καὶ εἶναι ἑτησίαι· Γραφεῖον τῆς Διευθυντικῆς: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

15 Μαΐου 1877

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΑΘΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΒΕΒΟΥΑΡ

Συνέχεια: ἴδὲ σελ. 289.

ΙΓ΄

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Μοναδικὴ εὐκαιρία ὅπως διαβῶμεν τὸν πορθμὸν τοῦ Τόρρες ὁ Ἔρο. — Νεόκακτρον καὶ ἀνθρακας αὐτοῦ. — Πρωσιάνη καὶ πετώσαι ἀλώπεκες. — Ἡ γῆ τῆς Βασιλείσης, νέα ἀποικία. — Διήγησις ἀνθρωπίνων θυσιῶν ἐν Δαομῆ. — Πόλις ἡλικίαν ἔχουσα δύο ἔτων. — Πυρὰ Καννιδάλων. — Νῆσοι κοράλλινοι. — Ὁ Ἔρο ὀλίγου δεῖν καταποντίζεται.

17 Ὀκτωβρίου. — Ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως ἔφθασε, καὶ ἐνῶ ἐσκοποῦμεν νὰ διακρίψωμεν ἐξ ἑβδομάδας εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ἐμείναμεν δεκατέσσαρας, τοσοῦτον ἐδιπλασιάζετο ἡ περιέργεια ἡμῶν καὶ τοσαύτη ὑπῆρξεν ἡ πρὸς ἡμᾶς φιλοξενία. Ἄντι δὲ τῆς συνήθους ὁδοῦ παρουσιάσθη αἴφνης νέα τις εὐκαιρία, ἡ ἀναχώρησις λέγω ἀτμοπλοίου τὸ ὅποιον στέλλει ἡ Κυβέρνησις εἰς Πατάξιαν διὰ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Τόρρες ὅπως συστήσῃ ἐμπορικὰς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν αὐστραλικῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν ὀλλανδικῶν κτήσεων.

Ἐτέλλετο δὲ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς κινδυνώδους ταύτης ἀποστολῆς ὁ Ἔρο, ὅτε ἤρθετις καὶ ἡμᾶς ἡ ἐπιθυμία νὰ πλεύσωμεν χίλια διακόσια μίλια μεταξὺ τῶν σκοπέλων τῆς θαλάσσης τῶν κοραλίων, καὶ νὰ διαβῶμεν τὴν κινδυνωδέστατην τῶν διαβάσεων τοῦ κόσμου, ἂν καὶ ἀνεχαίτιζον ἡμᾶς οἱ φίλοι διὰ πολλῶν παρακλήσεων καὶ φόβων.

Τὴν αὐγὴν ἐπεδιβάσθημεν μεταξὺ τῆς ζωηρότητος, τῆς ταραχῆς καὶ τοῦ θορύβου, τῶν προσιμίων τούτων τῆς ἀναχωρήσεως πλοίου ἕνεκα ταξειδίου, τὸ ὅποιον θὰ διαρκῆσῃ ἕνα μῆνα περίπου· ὅλοι οἱ ναῦται ἦσαν μεθυσμένοι, κατὰ τὴν τάξιν. Πλήθος προμηθευτῶν συνῆλθον· αἱ τροχαλαὶ καταβιβάζουσιν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς ἡμῶν φορτία παστοῦ κρέατος, πρόβατα ζωντανὰ καὶ βόας μυκωμένους. Μετ' αὐτοὺς καταβαίνουσι δέκα ἵπποι συνδεδεμένοι καὶ ἔλλόντες εἰς τὸ κατάστρωμα συνταράττονται μεταξὺ τῶν νυκτιῶν, οἵτινες φοβοῦνται ἔτι πλέον· ἀγέλιχοιρῶν δρομῶσιν ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρας εἰς τὴν ἄλλην, φέρουσι δὲ καὶ λαχανικὰ καὶ ἀνθρακας ὅλα φέρειν μύγδην καὶ ὅλος ὁ κόσμος κρῶζει καὶ φλυαρεῖ. Μετὰ ταῦτα λυόμεν τὰ πρυμνήσια, ὁ ἐλιξὶ ὠθεῖ ἡμᾶς εἰς τὰ ἐμπρὸς καὶ δρομῶμεν τα-

χεῖς ὡς βέλος. Μικρὸν κατὰ μικρὸν αἱ τελευταῖαι οἰκίαι φωτιζόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου κρύπτονται ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθέων καὶ ἐπὶ τέλους καλύπτονται ἀπὸ τοὺς βράχους, ὅπου γίνεται ἄφρατος ὁ Δοῦμβαρ. Πρὸς τὸ ἐσπέρας πλέομεν πλησιέστερον τῆς γῆς, φλογεράς, ἀμμώδους καὶ μονοτόνου, καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νσοκάστρου· εἶναι δὲ ἡ εἴσοδος πλήρης σύρσεων, ταράττεται ὑπὸ βρυμάτων καὶ ἐνὶ λόγῳ φαίνεται κινδυνωδέστατη. Βλέπομεν μεταξὺ τῶν σκοπέλων τὰ ὑψηλὰ ἰστία τοῦ ἀτμοπλοίου Κουάρα, ναυαγήσαντος ἐκεῖ ἀφοῦ ἐφθάσαμεν εἰς Αὐστραλίαν. Ἐναυάγησε δὲ πεντακόσια μέτρα μακρὰν τῆς γῆς καὶ ἐκ τῶν 27 ἰπιβατῶν εἰς μόνος, εἰς νέος εικοσαετής, κατάρθρωσε νὰ σωθῇ. Ἠλθομεν δὲ ἐνταῦθα ἵνα παραλάβωμεν 1,100 τόνους γαιανθράκων, ἀναγκαιῶν εἰς τὸ πλοῖον ἡμῶν διὰ τὸ ταξειδίον του. Τὸ Νεόκακτρον εἶναι τὸ μέγιστον, ἀλλὰ καὶ τὸ μόνον ταμειυτήριον τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ γαιανθράκων.

Ἐπιθυμοῦμεν δὲ πολὺ νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὰ ἀνθρακωρυχεῖα, ἅτινα βιομηχανικῶς εἶναι πολὺ ἀνώτερα τῶν χρυσωρυχείων.

18 Ὀκτωβρίου. — Οἱ διευθυνταὶ ὠδήγησαν ἡμᾶς ἐφίππους εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα τῆς Οὐαρκάτᾳ· ἐργάζονται δὲ ἐκεῖ 250 ἐργάται λαμβάνοντες ἀνὰ τέσσαρα φράγκα καὶ τεσσαράκοντα λεπτὰ κατὰ τόνον καὶ ἐξάγουσι κατὰ μέσον ὄρον 3,500 τόνους τὴν ἑβδομάδα· δὲν ἔχουσι δὲ ἀνάγκην οὔτε νὰ ἀνορύξωσι φρέατα, οὔτε νὰ μεταχειρισθῶσι μηχανάς, διότι οἱ ἀνθρακες εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. Ἄνηκει δὲ τὸ μέρος τοῦτο εἰς μεγάλην ἐταιρίαν καταγινομένην καὶ περὶ γαιάνθρακας, περὶ ἵππους, περὶ βόας, περὶ λάχανα καὶ περὶ πρόβατα. Ἡ κυβέρνησις ἐδωρήσατο εἰς αὐτὴν δύο ἑκατομμύρια ἑκταρίων, ἠγύρασε δὲ καὶ ἄλλας 800,000 ἀντὶ 20,000,000 φράγκων. Ἐχει δὲ 200,000 περίπου πρόβατα, 20,000 βόας καὶ 500 ἄνδρας ὑπομισθίους, εἰς οὓς πληρώνει 1,750,000 φράγκων. Οἱ μέτοχοι δὲν θὰ ἐπώλουν τὴν μετοχὴν αὐτῶν οὔτε ἀντὶ μιᾶς αὐτοκρατορίας, διότι ἕκαστος αὐτῶν προσδοκᾷ ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν ἐν τοῦλάχιστον ἑκατομμύριον τὸ ὅποιον, καθ' ἑμὰς ἐθεβαίωσαν, θὰ ἔχωσιν ἐντὸς ἑξήμιου.

22 Ὀκτωβρίου. — Καὶ ἀφοῦ τὸ μέγα κῦτος

τοῦ Ἐρο κατέπιε τοὺς 4,100 τόνους τῶν γαιανθράκων, ἐξήλθομεν ἀπὸ τὰ ὕδατα τῆς νέας μεσημβρινῆς Γαλατίας καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὰ τῆς Γῆς τῆς Βασιλίσσης. Τὰ ὕδατα ὅμως τοῦ οὐρανοῦ κινδυνεύουσι νὰ μᾶς καταποντίσωσι. Ἡ χάλαζα εἶναι ὀγκώδης ὡς ὧδον περιστερῆς, τὸ δὲ βαρόμετρον ἐντὸς ἐνὸς λεπτοῦ καὶ ἡμίσεος ἀνέβη ἐν τέταρτον δακτύλου. Πάντα τὰ σκευὴ ἐχόρευον· ὅλοι κατέφυγον ὑπὸ τὸ κατάστρωμα, πολλὰ πτηνὰ ἐφρονεύθησαν ὑπὸ τῆς χαλάζης καὶ οἱ σκύλοι προσβληθέντες ὀδυνηρῶς ὠρόντο. Οὕτως ὁ φόβος ἂν καὶ ὑπῆρξε βραχὺς ὑπῆρξεν ὅμως καὶ ἀνήκουστος· κερκυνοὶ καὶ τρομερὰ θάλασσα ἐνταυτῷ τόσον πολὺ κατετάραξαν τὸ πλοῖον, ὥστε τὸ παράπηγμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἦσαν δεδεμένοι οἱ ἵπποι διεσχίσθη ἐν ἀκαρεῖ καὶ τὰ ζύλα κατέπεσαν· κατέπεσαν δὲ καὶ τὰ ταλαίπωρα ζῶα, τὰ μὲν πλαγίως, τὰ δὲ ἔχοντα τοὺς τέσσαρας πόδας πρὸς οὐρανόν· ποτὲ μὲν ἐδοκίμαζον νὰ ἐγερθῶσι, ποτὲ δὲ ἐπανέπιπτον. Ἄλλ' ὁ πλοίαρχος διὰ τῆς βροντώδους φωνῆς καὶ τοῦ σιδηροῦ βραχίονος αὐτοῦ ἦτο θαυμάσιος. Ἀπέθανε δὲ καὶ εἰς ἵππους καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνθ' ἄλλοι ἑτοιμάζονται νὰ μιμηθῶσιν αὐτόν.

Ἐν τσοσούτῳ ἐφθάσαμεν ὑπὸ τὴν νῆσον Μορετόν ὅπου ἐρρίψαμεν τὰς ἀγκύρας, μικρὸν δὲ ἀτμόπλοιον μᾶς ἐπλησίασε, φέρον τὸν ὑπασπιστὴν τοῦ Διοικητοῦ καὶ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πρίγκηπα δι' ἧς προσκαλεῖται εὐγενῶς ν' ἀποβῆ εἰς τὴν ξηρᾶν. Ἐπὶ δύο ὥρας ἀνακλίνομεν τὰς πλατείας καὶ λασπώδεις ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Βρισθάν· ἐστάθημεν δὲ ὀλίγον ἵνα συλλάβωμεν τρεῖς μεγάλας χελώνας κιτρίνας, μακρὰς ἐν μέτρον καὶ ἡμισυ περίπου. Ὅτε δὲ ἀνεβιβάσαμεν αὐτὰς εἰς τὸ κατάστρωμα τὰ ταλαίπωρα ζῶα διετάραξαν σπασμωδῶς ἀλλ' εἰς μάτην, τοὺς πλατεῖς πόδας των καὶ συγχρόνως ἔδειξαν τὸ γυμνὸν κρανίον των μὲ τὸς δύο μεγάλους των ὀφθαλμούς. Ὅποῖον ὄραϊον ῥόφημα μᾶς προετοιμάζουσι!

Κατατρίβομεν δὲ ὄλην τὴν ἐσπέρην εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Διοικητοῦ. Πλησίον οὕτω τοῦ τροπικοῦ ἠσθάνομεθα φλογερὰν θέρμην. Ἡ ἐμφάνισις νέου τινὸς ζώου διεκόπη ἐν τῷ μετὰ τούτῳ τὴν ὁμιλίαν μας, εἶναι δὲ τὸ καλούμενον Flying fox, ἧτοι εἶδος καστανοῦ σκιούρου, οὗ τινος οἱ πόδες διαχωριζόμενοι ὑπὸ λεπτῆς καὶ διαφανοῦς μεμβράνης χρησιμεύουσιν εἰς αὐτὸν ὡς ἄλλα πτερὰ ἵνα πηδᾷ ἀπὸ τοῦ ἐνός· εἰς τὸ ἄλλο δένδρον εἰς διάστημα ἑκατὸν καὶ ἑκατὸν πεντήκοντα μέτρων. Θαυμαστὸν τῶντι εἶναι νὰ βλέπηται τὰ ζῶα ταῦτα ριπτόμενα ἀπὸ τὴν κορυφὴν ὑψηλῆς ἐλάτης καὶ διασχίζοντα τὸν ἀέρα μὲ ταχύτητα βέλους, νὰ καταβαίνωσι διαγωνίως ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ πεδίου ἐπὶ δένδρου εἴκοσιν ἢ καὶ τριάκοντα ποδῶν· ἐὰν δὲ παρασύρη αὐτὰ ὁ ἀνεμος φθάνουσι

πολὺ ἀπώτερον, ὅμοια μὲ τὰ ξηρὰ φθινοπωρινὰ φύλλα τὰ ὁποῖα περιφέρονται κατὰ μεγάλας διαστάσεις.

Ἐκεῖ πλησίον εὐρίσκεται καὶ τὸ ἱερὸν δένδρον τῶν μαύρων τὸ καλούμενον *βουριά*, εἶδος ἐλάτης ἰσχυρᾶς ἐχούσης παρόδοξον τὴν κατασκευὴν, ἀλλὰ τακτικὴν καὶ τὸ ὕψος μέγιστον. Ὁ καρπὸς αὐτῆς ὅμοιος πρὸς ἀνανὰρ ὠριμάζει κατὰ τριετίαν· οἱ δὲ ἄγριοι συνέρονται κατὰ φυλάς ἵνα ὑπάγωσι νὰ συλλέξωσιν αὐτὸν εἰς τινα δάση τὰ ὁποῖα σέβονται. Περιεργον δὲ ὅτι μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν λευκῶν ἡ ὁσμὴ τῶν ποιμνίων καὶ ἡ γειτονία τῶν οἰκιῶν φέρουσι ταχέως εἰς παρακμὴν τὰ δένδρα ταῦτα. Καὶ σήμερον οἱ μαῦροι ἀπερχόμενοι εἰς συλλογὴν τῶν καρπῶν τούτων, ψάλλουσι πενθίμως ὅτι «ἡ τελευταία *βουριά* θὰ ὠριμάσῃ ἐπὶ τοῦ τελευταίου δένδρου τῶν δασῶν καὶ θὰ πέσῃ εἰς τὴν γῆν, ὅτε καὶ ὁ τελευταῖος μαῦρος θ' ἀποδώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀστέρας.»

Καὶ τῶντι εἶναι λυπηρὸν νὰ βλέπη τις τὴν φυλὴν ταύτην σθενυμένην μὲ τσοσούτην ταχύτητα· μεγίστη μελαγχολία κυριεῦει ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς μεσημβρίας· ἡμέρα τῆ ἡμέρα βλέπει αὐτοὺς ἐξαφριζομένους. Ταλαίπωρος φυλὴ ἀφελῆς καὶ ἄγρια, ἧτις ἐδανείσθη παρὰ τοῦ πολιτισμοῦ ὅ,τι βλάπτει αὐτὴν, ἧτοι τὸ ὑπερβολικὸν ποτὸν καὶ τὰ νέα νοσήματα, τὰ ὁποῖα καταστρέφουσιν αὐτὴν, ὡς ὁ πάγος καταστρέφει τὰς μῦίαις. Ἄν καὶ ὀδοῦκοντα ἔτη συζῶσιν οὕτως εἰπεῖν μετὰ τῆς βιομηχανίας τῶν λευκῶν, ὅμως οὔτε κἂν ἄπαξ ἠσθάνθησαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐργασθῶσιν ὅπως καὶ οἱ ξένοι, νὰ κερδήσωσιν ἀπὸ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς ὅσα καὶ αὐτοί. Ἐξ ἐναντίας ὀλοκλήρους ἡμέρας καὶ νύκτας κυλίνονται ὡς χοῖροι ἐπὶ τῆς ἄμμου, κυνηγῶσιν ορσσομ μὲ βέλη ἐξ ἀκανθῶν ἰχθύων, τρώγουσιν ἐξ αὐτοῦ διὰ τέσσαρας ἡμέρας καὶ κοιμῶνται μετὰ ταῦτα εἰς τὸν ἥλιον ὡς ἄλλοι βόαι χωνεύοντες καὶ βρωμοῦντες. Ἴδου πῶς διατάται ἡ κατηραμένη αὐτὴ φυλὴ! Εἰς μάτην ἀνέθρεψαν τὰ τέκνα των, τὰ ἐδίδαξαν τέχνας, ἐφρόντισαν νὰ ἔχωσιν ἀνώτερα κέρδη· διότι μόλις φθάνουσιν εἰς τὴν ἡλικίαν εἴκοσι καὶ εἰκοσιπέντε ἐτῶν καὶ εὐθὺς δραπετεύουσιν εἰς τὰ δάση ἵνα ἐπαναλάβωσι τὸν ἀρχαῖον δύστηνον βίον. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ χειρότερον παράδειγμα· νέος τις, μεγίστην ἔχων εὐφυΐαν, ἔδειξε πολλὴν κλίσιν πρὸς τὴν μηχανουργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν· εἶχε σχεδὸν τρόπους εὐρωπαϊοῦ. Ἐγίνωσκεν ὀλίγα μαθηματικὰ καὶ ἠδύνατο νὰ λύσῃ ἐξισώσεις δευτέρου βαθμοῦ. Ἐστάλη εἰς Ἀγγλίαν ὅπου διέτριψε δύο ἔτη καὶ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν βασιλίτισσαν, ἧτις ἐφάνη εὐμενεστάτη πρὸς αὐτόν. Καὶ ὅμως, ἂν περιέλθῃ σήμερον τὰ ἄγρια δάση θὰ τὸν εὔρης μετὰ τῶν ἐπιτοπίων φυλῶν ὀλόγυμον, ἀνίκανον νὰ ἐργασθῇ,

ἐλεεινὸν καὶ κτηνώδη ὅπως οἱ ἀδελφοὶ του.

25 Ὀκτωβρίου.—Τὸ πρῶτ' μετέβημεν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ ἡμετέρου "Ἐρο" καθ' ὅδον δὲ, περιεργαζόμενος τὰ περὶ ἐμῆ, ἔμενον ἔκθαμβος. Δὲν φαντάζεσαι πόσον παρόδοξος εἶναι ἡ θεμελιώσις νέας πόλεως; πού μὲν βλέπεις δημόσια καταστήματα ὡς ἀληθῆ παλάτια, πού δὲ ὁδοὺς διακεχαραγμένας μεταξὺ δασῶν καὶ ποικίλων δένδρων; παρεκεῖ ἀπαντᾶς τρία ἢ τέσσαρα ἐργαστήρια μὲ εἶδη τοῦ συρμοῦ καὶ μεταξὺ αὐτῶν κρημνὸν ἢ χεῖμαῖρον, παρεκεῖ ἀναγινώσκεις ἐπίτινος καταστήματος «Δημόσιον ταμεῖον», περὶ τὸ ὁποῖον κεῖνται σκηναὶ ἀποίκων ἐλθόντων πρὸ τινων ἡμερῶν. Καὶ τρώντι ἡ Βρισβάν εἶναι ἀποικία μόλις ἐξερχομένη τῆς γῆς. Ἡ περιφέρεια αὐτῆς, ἥτοι ἡ «γῆ τῆς Βασιλίσσης», περιλαμβάνει ὅλον τὸ ἀνατολικόβορειον μέρος τῆς αὐστραλικῆς ἡπείρου καὶ ἡ ἔκτασις αὐτῆς εἶναι τριπλασίως ἴση πρὸς τὴν τῆς Γαλλίας. Πρὸ τσσαράκοντα δύο ἐτῶν εἰσηλθεν ἐνταῦθα ὁ πρῶτος εὐρωπαῖος, ἡ δὲ περιφέρεια κατέστη ἐκ τῶν ποιμενικωτέρων τῆς νέας Μεσημβρινῆς Γαλατίας. Τῷ 1859 ἦσαν 20 περίπου χιλιάδες κατοίκων μακρὰν τῆς ἕδρας τῆς κυβερνήσεως, διὸ καὶ ἠνυγκάσθη νὰ γίνῃ ἀποικία ἀνεξάρτητος. Ἀντιπροσωπεύεται δὲ ἕκτοτε ὑπὸ Βουλῆς ἐκλεγομένης διὰ γενικῆς ψηφοφορίας, ἔχει ὑπευθύνους ὑπουργοὺς καὶ ὀλόκληρον κυβέρνησιν. Ἠθέλησαν νὰ βαδίσωσιν ὡς γίγαντες καὶ νὰ ἀρχίσωσιν εὐεργετοῦντες καὶ δαπανῶντες ὡς ἀνεξάρτητοι ἔποικοι. Ἀπὸ τοῦ 1859 μέχρι τῆς σήμερον ἔχουσι ἐνενεήκοντα χιλιάδας ἀποίκων, 6,000,000 προβάτων, 900,000 ζώων κερασφόρων, 50,000 ἵππων καὶ ἐξαγωγὴν 37,500,000 φράγκα κατ' ἔτος· ἔχουσι μεταλλεῖα χαλκοῦ καὶ ἀνεκάλυψαν χρυσορυχεῖα· ὅθεν κύματα κεφαλαίου-χων εἰσέβαλον ἀπὸ τὰς ἄλλας ἀποικίας εἰς τὴν σχεδὸν ἀγρίαν ταύτην χώραν. Οἱ νεήλυδες οὗτοι, ἔχοντες ἕκαστος 150,000 προβάτων, ἐστενοχωροῦντο εἰς Μεσημβρίαν καὶ ὠθοῦμενοι ὑπὸ τοῦ πόθου μεγαλειτέρου κέρδους διεσκορπίσθησαν θηρράλως εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

Οἱ ἔποικοι ἐρχόμενοι λαμβάνουσιν ἔγγραφον ἐπιτρέπον αὐτοῖς νὰ ἐκλέξωσιν ἐξήκοντα ἑκτάρια γῆς. Πλὴν τούτου ἡ κυβέρνησις ἐνοικιάζει εἰς αὐτοὺς καὶ ὅσα ἄλλα θέλουσι πρὸς δώδεκα φράγκα καὶ 50 λεπτὰ τὸ ἑκτάριον. Ἐὰν δὲ ἐνοικιάσωσιν αὐτὰ διὰ δεκατέσσαρα ἔτη, τότε ἀντὶ τῆς αὐτῆς τιμῆς παραχωρεῖ ἐν τετραγωνικὸν μίλιον! Μεταλλεῖα καὶ ποίμνια, ἰδού τὸ Α καὶ τὸ Ω συμπάσης τῆς Αὐστραλίας!

Καὶ αὐτὸ μὲν τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους δὲν εἶναι πολλὰ πλούσια, διότι δαπανῶνται μυριάδες εἰς σιδηροδρόμους, λιμένας, τηλεγράφους καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ εἰς τόπον ὅπου ἐντὸς δέκα ἐτῶν τὸ δημόσιον χρέος θέλει μοιρασθῆ ὄχι πλέον εἰς 90,000 κατοίκων ἀλλὰ εἰς 500,000, ὅπου ἡ ἀ-

ξία τῶν μυριάδων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων ἀναβαίνει ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ μηδενικοῦ εἰς 600 φράγκα, τὶς λογαριάζει χρέος 20,000,000 γεννηθὲν μετὰ τῆς ἀποικίας;

Ὅμοιαν ταύτης δυσκολίαν εἶδον πολλοὶ πρὸ τριάκοντα ἐτῶν εἰς τὴν Βικτωρίαν, εἰς τὴν Νέκν Ζελανδιαν, αἵτινες ἕως σήμερον εἶναι εὐδαιμονέσταται ἀποικίαι. Ὅπως εἰς τὴν Μέλβουρον οὕτω καὶ εἰς Βρισβάν ἐγένοντο ταραχαὶ καὶ στάσεις, δὲν ἔρρουσεν ὅμως αἷμα καίτοι μὴ παρούσης στρατιωτικῆς δυνάμεως· διότι καθὼς εἰς τὴν Τασμανίαν ὑπάρχουσι ἐπτὰ στρατιῶται, οὕτω καὶ εἰς τὴν Βρισβάνην ὑπάρχουσι δεκαεξὶ μόνον. Πρὸς τὸ παρὸν τὰ πάντα εἶναι ἐν τάξει· καὶ ἂν τὸ μέρος τοῦτο τῆς γῆς ἀποφύγη τὴν οικονομικὴν κρίσιν, ἂν δὲν ὑποπέση πρῶτον εἰς τὸν πόλεμον τῶν διατιμήσεων ὅστις ἤρχισε νὰ γίνεταί μεταξὺ τῶν αὐστραλικῶν ἀποικίων, τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀξιώλογον παράδειγμα τῶν δυσκολιῶν τὰς ὁποίας ἀπαντᾶ ἀπώτατον δημιούργημα, ἀλλὰ καὶ τῆς ταχύτητος καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης μεθ' ὧν καταναίχῃ τὰς δυσκολίας καὶ ἀνυψοῦται ἀπὸ τοῦ μηδενὸς εἰς τὴν εὐδαιμονίαν. Ἴσως ἐντὸς δέκα ἐτῶν τὸ κράτος τοῦτο θ' ἀναδειχθῆ μέγα καὶ τότε θὰ ἀναπολήσω εὐτυχῶς τὴν στιγμὴν καθ' ἣν εἶδον τὴν μητρόπολιν αὐτοῦ ὡς ἄλλο μέγα χωρίον, τοὺς κατοίκους τῆς διαμένοντος ὑπὸ σκηνᾶς καὶ αὐτὴν κινδυνεύουσιν. Ἴδου πόσον ἰσχυρὴ ἡ ἀνθρωπίνη θέλησις ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς ἐλευθερίας. Ἐν τοσούτῳ ὁ "Ἐρο διατρέχει δέκα μίλια πρὸς βορρᾶν παραπλέον τοὺς αἰγιαλοὺς τοὺς ὁποίους θέλομεν βλέπει ἐπὶ πολὺ.

Ἔπεται συνέχεια.

N.

ΠΡΩΤΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΟΥ ἈΝΘΡΩΠΟΥ

Ἐκ τῶν τοῦ Ἀλφρέδου Μωρῦ.

Συνέχεια καὶ τέλος· ἰδί σελ. 293.

Ε'

ANTAGONIAI KAI NOMIMATA

Μόλις ὁ ἄνθρωπος ἐκτῆσατο τὰ ἀναγκασιούτα πρὸς συντήρησίν του καὶ ἀμέσως ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην ν' ἀνταλλάξῃ τὰ προϊόντα, ἐξ ὧσιν εἶχεν ἄφθονα, ἀντὶ ἄλλων, ὧν ἐστέρειτο. Ἐκ τούτου προῆλθον αἱ ἀνταλλαγαὶ, ὧν ἡ χρῆσις εἶναι κοινὴ καὶ παρ' αὐτοῖς ἔτι τοῖς βαρβαροτάτοις λαοῖς, διότι ἐλάχιστος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν οὐδεμίαν ἰδέαν περὶ ἐμπορίου ἐχόντων, οἳ εἰσιν οἱ Νυάμ-Νυάμ τῆς παρὰ τὸν ἰσημερινὸν Ἀφρικῆς. Ἰδιαιτέρως ὅμως κατὰ τὴν ἀρχαιότητα μᾶλλον αἱ σημιτοχαμιτικαὶ φυλαὶ ἐφαίνοντο ἀποκλίνουσαι πρὸς τὸ ἐμπόριον, ὀργανίζουσαι ἐμπορικὰς συνοδίας διὰ μέρη μεμικρυσμένα καὶ μεγάλας διὰ θαλάσσης ἀποστολάς. Οὗτως οἱ Ἑβραῖοι συνηλάττοντο μετὰ τῶν Αἰγυπτίων, τὰ δὲ φοινικικὰ πλοῖα ἔπλεον μέχρι τοῦ πορθμοῦ τῶν Γαδεῖρων. Πολλῶ δὲ πρὸ τῶν Εὐρωπαϊκῶν οἱ Ἀραβες